

Cunoașterea sexelor

Legea care decide sexul porumbelului procreat are în columbofilie o importanță deosebită. De regulă, din ouăle depuse de porumbiță se nasc un mascul și o femelă. Sunt nenumărate cazuri când se nasc doi masculi sau două femele. Cu totul excepțional se naște și un exemplar zis "neutru" care va fi lipsit de orice facultate de reproducere. Câteodată acest exemplar este un excelent zburător, dar este mai bine ca el să fie sacrificat. Exemplele care alcătuiesc perechea sexuală se deosebesc nu numai prin organele lor de reproducere, ci și prin organizarea diferită a structurii lor, sau mai bine zis prin însușirile lor exterioare: talie, greutate, conformație și diferite alte caracteristici. Anumite elemente au o influență covârșitoare asupra secreției glandelor sexuale.

Direcția de vârstă, hrana abundentă poate, de asemenea, să favorizeze evoluția împerecherii. Astfel, dacă organismul va avea mai mulți hidrați decât consumă, se vor obține pui de sex feminin, iar când hrana va fi bogată în materii albuminoide se vor obține sexul masculin. Excesul de azot și calciu va avea consecință, deoarece se vor naște un procent mai mare de masculi, pe când potasiul și acidul fosforic vor mări proporția femelelor.

Când hrana este săracă se vor naște mai mult masculi. Tot ceea ce are acțiune excitantă asupra sângelui va contribui tot la nașterea mai mult a masculilor. Când părinții sunt surmenați, epuizați din concursuri se vor naște, de asemenea, mai mulți masculi.

Cum deosebim masculii de femele

Masculul este totdeauna mai dezvoltat, are forma mai ascuțită (deci mai puțin rotunjită), fruntea mai largă, capul mai mare, deci cu capacitatea craniană mai dezvoltată. Nările nasului sunt mai accentuate, mai rotunjite cu ciocul mai scurt și cu pete negre, sau brune, care apar pe diferite pene (aripă, sau coadă). Gâtul este mai gros, pieptul mai larg, aripile mai dezvoltate, sternul mai pronunțat, iar bazinul mai îngust, în comparație cu acel al femelelor.

Femela posedă însă mai multă grație, un cap proporționat, mai plat, cu ciocul mai lung și mai subțire, gâtul mai puțin gros și mai lung, membrele mai fine, pieptul fiind însă destul de dezvoltat, partea din spate însă mai dezvoltată, bazinul fiind de o mărime specială, ceea ce dovedește adaptarea preferată pentru funcția de a crea ouă care a înzestrat-o natura.

Când sexul porumbeilor nu poate fi bine cunoscut, columbofilul se va putea ajuta și de caracteristicile următoare:

a). La masculi nările sunt aproape uniforme, ușor rotunjite, în timp ce la femele se observă o linie despărțitoare între ele, destul de vizibilă, care separă astfel cele două nări. Această linie mijlocie, puțin albicioasă, începe de la mandibula superioară, astfel că fiind puțin mai atenți ne putem da seama despre această după trecerea de câteva săptămâni (când exemplarul este tânăr puiandru).

b). De asemenea, se observă caracteristici fa formarea penei, după care vom putea departaja masculii de femele. Astfel, la masculi nervura penei, către extremitatea sa, este ușor sucită înspre dreapta, în timp ce la femelă ea este îndreptată spre stânga.

Adâncitura (șanțul) ce se observă în lungul tijei penei, pe partea posterioară este deosebită, de asemenea, la cele două sexe.

c). La mascul este mai dezvoltată partea din față, în timp ce la femelă partea din spate este mai dezvoltată.

d). La puiul de porumbel care nu are încă pene, aspectul deschiderii cloacei va putea servi, de asemenea, un criteriu sigur de cunoaștere a sexului.

La mascul, deschizătura orificiului este o tăietură transversală, buza superioară fiind mai dezvoltată, în timp ce la femelă orificiul este rotunjit cu buza de jos mai dezvoltată.

e). Dacă a veni un porumbel oarecare ce zboară de câteva luni și dacă-i dați drumul în porumbărie, pe podea, astfel ca să fie nevoit să zboare câțiva metri și dacă după aterizarea lui pe podea va face câteva învârtituri în jurul său, atunci acela va fi sigur un mascul. Dacă însă va ateriza, fără să facă nici o mișcare atunci este femelă.